

Pisac: Pavao Pavličić rođen je u Vukovaru 1946. godine. Piše romane, eseje i scenarije. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu gdje i danas radi kao sveučilišni profesor.

Jedan je od najpoznatijih hrvatskih pisaca kriminalističkih romana, a istaknuti je pisac romana

za djecu i mladež. Značajna su mu djela: "Plava ruža", "Umjetni orao", "Dunav", "Vukovarske

razglednice", "Trojica u Trnju", "Zeleni tigar", "Koraljna vrata" i "Pokora".

Vrijeme radnje: Ljetni praznici u vrijeme izgradnje naselja Dugave.

Mjesto radnje: Zagrebačko naselje Trnje . Naselje Dugave u izgradnji.

Likovi: Hrvoje živi u novoizgrađenoj kući u Dugavama, a rado odlazi u Trnje gdje je prije živio i gdje ima puno prijatelja. Najviše voli djevojčicu Bibu i gospodina Solarića. Hrvoje je plemenit, hrabar, snalažljiv i uporan. Zahvaljujući njegovoj oštroumnosti i upornosti započelo je traganje za pljačkašem banke.

Braco živi u istoj zgradi u kojoj i Hrvoje. Oca nerado spominje, jer se rastavio od mame. Dobar je prijatelj i inteligentan. Po svojim osobinama pravi je vođa.

Tut je najmanj od trojice dječaka. Dobar je prijatelj i slijedi Bracu u svim akcijama iako se boji.

Prilično je brbljiv, pa često dovodi sebe i prijatelje u neugodne i smiješne situacije. Žgoljav je i slabašan i stalno radi sklebove kako bi ojačao.

Tema: Pustolovno-kriminalistička priča sa naglašenom humanosti i poštenjem.

Pouka: Prijateljstvo i odanost prijateljima. Poštenje, humanost i zajednički rad uvijek dovode do pozitivnih rezultata. Zločin se za ispunjenje ciljeva ne isplati.

Kratak sadržaj: Hrvoje, Braco i Tut žive u nezanimljivom zagrebačkom naselju Dugavama. Po cijele se dane igraju pucajući iz pištolja na napuštenom gradilištu. Hrvoje je morao otići u Trnje, naselje u kojem je nekad stanovao, nahraniti bakinog psa i mačka, jer je baka otišla u toplice.

No više se nije vratio. Svi su ga uzaludno tražili, a u isto vrijeme opljačkana je i banka u Trnju.

Braco i Tut dali su se u potragu za Hrvojem. Svi su im u tome pomagali i uspjeli su mu ući u trag. Konačno su na bakinoj kući u Trnju ugledali znak koji je Hrvoje uvijek crtao. Dječaci su odmah znali da im Hrvoje želi nešto poručiti. Našli su ključ bakine kuće i ušli unutra. Ugledali su poruku i postalo im je jasno zašto se Hrvoje krije. Dječaci su primijetili čovjeka kojeg je opisao Hrvoje i počinje potjera. Neznamac im je uspio umaknuti i oni se vratiše kući. Sutradan su se uputili u napuštenu baraku, a iz nje je izašao neznamac koji im je jučer umaknuo. Dječaci

su se uputili na policiju i sve su ispričali policijskom inspektoru. Vratili su se natrag u baraku i

pronašli torbu punu novčanica. U tom trenutku pojavio se Hrvoje. Dok je pričao svoju priču na

vratima barake pojavio se susjed Cvik i tetovirani. Pljačkaši su ih vezali i zakucali vrata barake izvana, na nisu daleko stigli. Vani je već bila pločija u zasjedi. Dovala ju je Biba po Hrvojevoju uputi. Slavlju nije bilo kraja.

Nasmijalo me: Kad je Tut trčkarao i radio čučnjeve.

Uzbudilo me: Kad su lopovi upali u baraku u kojoj su bila djeca.

Rastužilo me: Kad je striček Solarić morao u bolnicu.